

Yanardağlar Koysana

– Ali ALTINLI · 26 Ekim 2016

Gözlerinde bakışlar sanki gel-geç gişesi;
Endamın lunaparkın iyi ayrı köşesi;
Merhabayla sokulsam “ne var lan” endişesi;
Sinende oynuyor iki kedi yavrusu;
Birinin adı bahar birinin yaz buğusu...

Sokaklarda gezinme millet akıl hastası;
Hayallerden eksilmez “görebilsem” postası;
Dudak ballı böreğin diplomasız ustası;
Biz ki çölde gezinen bedeviyle hısımız;
Akşamlarda çekilen perdelere hasımız...

Bacaklar taydan almış ilhamını mübarek;
Böylesi bir güzele at nalı takmak gerek;
Nasıl dayansın bilmem köze atılan yürek;
Dokuz sekiz ritimde yürüyorken havası;
Yanağında gamzeler sanki bülbül yuvası...

Dudaklar olgun kiraz yanak elma bahçesi;
Hangi dilden anlar ki bu kırsağın lehçesi;
Görsen salı pazarı cümbüş cümbüş çehresi;
Boynumuz çatırıyor geçerken sokaklardan;
Kırkbin kere maşallah dökülür dudaklardan...

Öp sadakan sayılır buseler derin kuyu;
Dudağıma kondursan sevabına can suyu;
Şimdi gözler neylesin gecelerde uykuyu;
Kurbanlık koyun gibi meleşirim duysana;
Gün görsün yanağıma yanardağlar koysana...

Çifte okey elimde tek taşta bitemedim;
Şu zalimin kızını sevda da ütemedim;
Sarmaşık gülü gibi sarılıp yatamadım;
İftar vakti bekleyen oruçluya döndürdün;
İçimdeki volkanı ateşinle söndürdün...

Ali ALTINLI – 06.10.2016

Saat: 23:50